

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXI.

Parisiis, 1644

Quod Christus sit vita.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

ANNO CHRISTI 431

καὶ καθαρίζει τῷ αἵματι, καὶ ὑπο-
λουὶ πάλιν ὑδατι καθαροῦ. εἰς δὲ δὴ
πάντως ὁ υἱός, οὗ καὶ ἐστὶν Φαμεν τὸ
πνῆμα, καὶ τὸ ὕδωρ, καὶ τὸ αἷμα.

Εἰ τίς μὴ πιστεύει τῷ αὐτοῦ θεο-
πων λαμβανόμενον, ἢ μὴ πιστεύει τῷ
θεοῦ μείζων ὅστιν ὅτι αὐτὸν ὅστιν ἢ μὴ
πιστεύει τῷ θεοῦ, ὅτι μεμδρτύρηκε πρὸς
τῷ υἱὸς αὐτοῦ. ὁ πισθῶν εἰς τὸ ὑὸν τῷ
θεοῦ, ἐστὶν ἢ μὴ πιστεύει τῷ αὐτοῦ. ὁ μὴ
πισθῶν τῷ θεῷ, ψεύδεται πεποιήκειν
αὐτὸν, ὅτι ἐκ ἐπίσθυσεν εἰς τὸ μὴ
πιστεύειν, καὶ ἐμδρτύρησε πρὸς τῷ υἱὸς
αὐτοῦ.] μεμδρτύρηκεν ὁ πατήρ τῷ
υἱῷ διὰ τῷ πνῆματος, καὶ διὰ φωνῆς.
ὅτι γὰρ ὅστιν αὐτὸν καὶ ἀλήθειαν,
μδρτύρησεν αὐτὸν τὸ χρηστὸν δυνάσται
τοῖς ἀγίοις τὸ πνῆμα αὐτοῦ, καὶ διὰ
αὐτοῦ δυνάμεις ἐνεργεῖν. καὶ ἑαυτὸν
ἐφασκεν ὅτι ἐκεῖν ἐμὲ δόξασα.
μεμδρτύρηκε δὲ καὶ κατὰ ἕτερον ἕ-
πον. * ἐδόξασε γὰρ αὐτὸν ἐν τῷ Ιορ-
δάνῃ, λέγων οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ
ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠδύκωσα. ὅσοι πί-
νω ὑποδιαφροῦντες φασιν ἐκ εἵνας
ὑὸν ἀληθινόν, ἐκ γυναικός, ἀνα-
φύροισι δὲ τὸ πῆς ὑπόπτος ὄνομα ἐπὶ
γυμνόν καὶ μόνον, ἐκ θεοῦ λόγον,
ψεύδεται ποιοῦσι πατέρα σαρκωθέντα
καὶ λόγον ἀπέδραξεν ἐν τῷ Ιορδάνῃ,
καὶ τότε μεμδρτύρηκε τὸ πνῆμα
αὐτοῦ, ὅτι καὶ θεός ἐστι, καὶ υἱός
ἀληθῶς.

ficat, & sanguine nos expiat, &
aqua munda nos abluit. Vnus ta-
men omnino est Filius, cuius Spi-
ritum & aquam & sanguinem ef-
se dicimus.

Si testimonium hominum acci- Ibid. v. 9.
pimus, testimonium Dei maius est:
quoniam hoc est testimonium Dei,
quod maius est, quoniam testifica-
tus est de Filio suo. Qui credit in Fi-
lium Dei, habet testimonium Dei
in se. Qui non credit Filio, menda-
cem facit eum, quia non credit in te-
stimonium, quod Deus testificatus
est de Filio suo. Et Spiritu, & voce
Pater Filio testimonium perhi-
buit. Nam verum illum eius esse
Filium, hoc ipso testatum nobis
fit, quod Spiritum sanctum perfi-
ciendorumq; miraculorum vim
sanctis ipse dilargiri potuit. At-
que huc utique tendebat, quan-
do, Ille me clarificabit, aiebat. Alio
quoque modo testimonium ei-
dem perhibuit. Siquidem in Ior-
dane eiusmodi elogio illum cla-
rificauit: Hic, ait, est Filius meus
dilectus, in quo mihi bene compla-
cui. Quicumque igitur diuisione
inducta eum, qui ex muliere na-
tus est, verum Dei Filium esse ne-
gant, Filii autem nomen soli nu-
doque Dei Verbo assignant; ii Pa-
trēm mendacem faciunt, ut qui
Verbum incarnatum euidenter
ostenderit in Iordane: quo etiam
tempore Spiritus & quod Deus
esset, & quod verus Filius esset,
diferte testatus est.

Οὐ ζωή.

Εκ τῆς κατὰ Ματθαῖον εὐα-
γγελίου.

Quod Christus sit vita.

Ex euangelio secundum Mat-
thæum.

ΕΠΙ τῆς θυγατρὸς τῆς ἀρχισυνα-
γώγου γεγραπται ὅτι ὅτε ὄρε-
βλήθη ὁ ὄχλος, εἰσελθὼν ὁ Ἰησοῦς
Concil. Tom. 5.

DE archisynagogi filia scri-
ptum extat, quod cum eic-
ta esset turba, intrauit Iesus, & te-
v. 23.

Aa ij

nuit manum eius, & surrexit puella. Cur quæso, dum puellæ vitam restituit, non fuit contentus verbo, vt in Lazari exfufcitatione; sed manum præterea illius apprehendit? nempe vt ostenderet, corpus suum viuificum esse: est enim corpus vitæ. Quamobrem vnio Verbi cum carne naturalis & vera est, non secundum solam personarum coitionem, vel nudam fausti nominis attributionem, aut voluntatum concordiam, siue simplicem coniunctionem, vt quidam imperite nugantur.

Ex euangelio secundum Ioannem.

Ioan. c. 6. v. 27.

OPERAMINI non cibum qui perit, sed qui manet in vitam æternam, quem Filius hominis dabit vobis. hunc enim Pater signauit Deus. Cibum nobis impertitus est Filius hominis manentem in vitam æternam, nimirum suam carnem: est enim ea viuifica. Iam quomodo is Deus non est, qui per propriam quoque carnem viuificare potest, quique Deo & Patri per omnia æqualis est? Hoc enim insinuat, dum a Deo obfignatum se pronuntiat. Etenim obfignationis vocabulum expressam similitudinem indicat. Quemadmodum enim si quis aureum, aut alterius cuiusuis materiæ figillum ceræ impresserit, totam omnino figilli illius effigiem inducit: ita Deus Pater quoque expressam, conspicuam, essentialēque naturæ suæ figuram in Filio habet. Atque istud est, quod se a Patre obfignatum affirmet.

Ex euangelio secundum Lucam.

Ioan. c. 11. v. 43.

EXSVSCITAVIT Christus Lazarum, tum archifynago-

ἐκράτισε τῆς χάριτος αὐτῆς, καὶ ἠγέρθη τὸ κορσίν. [διὰ τὴ μὴ μάλ. ὡς ἐπὶ τῷ Λαζάρου ἠρέσθη λόγῳ πρὸς τὴν διάστασιν τῆς κορσίου, ἐκράτισε δὲ καὶ τῆς χάριτος αὐτῆς; ἵνα δείξῃ ζωοποιὸν τὸ αὐτῆ σῶμα· σῶμα γὰρ ἐστὶ ζωῆς. ἐκουὸν Φιρικὴ μάλ. λον καὶ ἀληθῆς ἢ ἐνωσις ἢ πρὸς τὴν σαρκὰ τῆς λόγου, καὶ οὐ, κατὰ Φασιν ἐξ ἀμαθίας ἰνέες, ὡς ἐν μόνοις πέπρωται πρὸς ὁμοίους, ἢ καὶ ψιλῶς διφημίαν, καὶ ἀληθῆν, ἢ τοι σὺ ἀφῆσαν ἀπλῶς.

Ex τῷ κτ' Ιωάννη διαγελίου.

EΡΤΑΖΕΣΘΕ, Φησί, μὴ τ' βροθῶν τ' ἀπολυμνύω, ἀλλὰ τ' βροθῶν τ' μόνως εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἢ ὁ υἱὸς ἐσθ' ἀϊθέρου ὑμῶν δώσῃ. [ἔπον γὰρ ὁ πατὴρ ἐσφραγίσεν ὁ θεός.] βροθῶν ἡμῶν δὲ δώκεν ὁ υἱὸς τ' ἀϊθέρου τ' μόνως εἰς ζωὴν αἰώνιον, δηλονότι τ' σαρκὰ αὐτῆ καὶ γὰρ ἐστὶ ζωοποιός. εἶτα πῶς ἐσθ' ὁ ζωοποιὸν διδάμμος καὶ διὰ τ' ἰδίαν σαρκὸς, ἐοικώς τ' καὶ πάντα τῶν θεῶν καὶ πατρῶν; ἔπο γὰρ οἶδα δηλοῦν τὸ ἐσφραγίσθαι λέξαν αὐτῆ πρὸς τὸ θεοῦ, τ' ἐσφραγίσθαι σημαίνοντος τὸ ἀκριβῶς ἐμφερέας. ὡσπερ γὰρ εἰ κηρῶδες ἐμπήξῃ σφραγίδα χρυσῆν, ἢ γῆν ἐξ ἐπέρας ὑλῆς πεποιημῆν, ὅλλω ἐξ ὅλης τ' ἐαυτῆ ἐμφερέδου ἐσομαινε; ἔπο καὶ ὁ θεός καὶ πατὴρ ἐστὶ τ' ἐαυτῆ φύσεως χαρακτῆρας ἐσιωδῶς ἐμπρέποντας ἐχθ' τῶν υἱῶν καὶ τὸ ἐστὶ τ' ἐσφραγίσθαι λέξαν αὐτῆ πρὸς τὸ πατρός.

Ex τῷ κτ' Λουκᾶ διαγελίου.

HΓΕΙΠΕ τ' Λαζάρου ὁ Χερός, τὸ τῷ ἄρχισυναγώγῳ

ANNO
CHRISTI
431

θυγάτηρον, ὅτι τῆς χάριτος υἱόν. εἶπα, πῶς οὐ ζῶν καὶ φύσιν ὄντιν ὁ μὴ μόνω λόγῳ καταπιεῖν τὸ θανάτον δουλείου, ἀλλὰ καὶ ἐν τῆς χάριτος ἀφῆς καὶ ἵδω ἀκόλουθόν τε καὶ ἀναγκαῖον, ζῶσιον ἐστὶ τὸ σῶμα τῆς καὶ φύσιν ζῶης.

gi quoque filiam, & vidue filium. *Luc. c. 8. v. 54. & c. 7. v. 14.*
Quis ergo neget, quin vita secundum naturam existat, ut qui non tantum verbo, sed suæ quoque manus contactu mortē perterrefaciat? Erat enim consentaneum, imo vero omnino necessarium, ut corpus illius esset viuificum, qui vita erat secundum naturam.

Οπιλασήμερον δια πίσεως.

Ex τῆς πρὸς Ρωμαίους.

ΠΕΡΙ Χριστοῦ φησιν ὁν πρὸς θεοῦ ὁ θεὸς ἰλασήμερον δια πίσεως ἐν τῷ αἵματι, εἰς ἐνδείξιν τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ, δια τὸ παρεῖν τῶν προγεγονότων ἀμάρτημάτων ἐν τῆ ἀνοχῇ τῆς θεοῦ, πρὸς τὸ ἐνδείξιν τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ, ἐν τῷ νῦν καιρῷ, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν δικαίον, καὶ δικαιώματα τὸ ἐκ πίσεως Ἰησοῦ. [εἰ ἐκ τῷ ἐπεὶ ἰλασήμερον γυνέσται Χριστὸν ποῖς ἐν ἀμάρτια καὶ θανάτου δίκη, πλὴν ὅτι δι' αἵματος δια τῶν πρὸς τῶν προγεγονότων ἀμάρτημάτων ἐκχεῖται μέλλοντος· πῶς ἐκ ἀναγκαῖον σαρκὸς γυνέσται ὁ λόγον, ἵνα καὶ ἀμαρτία τῶ ἰδίῳ, δηλον ὅτι τῷ τ' εἰ αὐτὸ σαρκὸς, δικαίωση πάντας ἑσὺ εἰς αὐτὸν πισθόντας;

Οπ λελυτρώμεθα, καὶ τῶν καταλλαγῶν πρὸς θεὸν ἐρχήκαμεν δια τῆς αἵματι αὐτοῦ.

Ex τῆς πρὸς Κορινθίους πρὸς τῆς.

ΕΞ αὐτοῦ ὅτι ὑμεῖς ἐσε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐγλήθη σοφία ἡμῶν ἀπὸ θεοῦ, δικαιοσύνη τε, καὶ ἁγιασμός, καὶ ἀπολύτρωσις ἵνα, καθὼς γέγραπται, ὁ καυχώμενος, ἐν κυρίῳ καυχάσθω. *1. Cor. c. 1. v. 30.*

Quod Christus per fidem fit propitiatio.

Ex epistola ad Romanos.

QVEM (de Christo sermo est) proposuit Deus propitiationem per fidem in sanguine ipsius, ad ostensionem iustitiae suae, propter remissionem precedentium delictorum, in sustentatione Dei, ad ostensionem iustitiae eius in hoc tempore; ut sit ipse iustus, & iustificans eum qui est ex fide Iesu Christi. Si alia ratione illos expiare non poterat Christus, qui peccato & maledictioni & mortis supplicio obnoxii tenebantur, nisi sanguinem suum in precedentium peccatorum remissionem profunderet; quomodo ut Verbum caro fieret, necessarium non erat: nempe quo proprio, hoc est suæ ipsius carnis sanguine omnes, qui in ipsum credituri erant, iustificaret. *Rom. c. 3. v. 25.*

Quod per Christi sanguinem redempti, Deoque reconciliati sumus.

Ex priori ad Corinthios.

EX ipso autem vos estis in Christo Iesu, qui factus est nobis sapientia a Deo, & iustitia, & sanctificatio, & redemptio: ut (quem admodum scriptum est) qui gloriatur, in Domino gloriatur. *1. Cor. c. 1. v. 30.*
In Christo *Jerem. c. 9. v. 22.*